

Kajúca bohoslužba – 15.08.2024

Suspírium: „Budete jedávať z úrody predchádzajúceho roka a starú budete musieť odpratať pred novou. Postavím si príbytok medzi vami a nezošklivíte sa mi. Budem chodiť medzi vami, budem vaším Bohom a vy budete mojím ľuďom. Ja som Hospodin, váš Boh, ktorý som vás vyviedol z Egypta, aby ste im už neboli otrokmi. Odvtedy, čo som polámal vaše ťažké jarmo, môžete chodiť vzpriamene.“ (IIIMojž 26,10-13) Amen.

Stojaca pieseň: Chválospev č. 259: 1. verš: „Nesúď ma podľa práva...“

Začiatočná pieseň: Chválospev. č 259: 2-10. verše: „Som z hriešného semena...“

Pozdrav: „Vtedy odpoviem,“ znie výrok Hospodina, „odpoviem nebesám a ony zasa odpovedia zemi, zem odpovie obiliu, muštu a oleju a oni odpovedia Jezreelu. Zasejem si ju v krajine a zmilujem sa nad Neomilostenou, poviem Nie môjmu ľudu: ,Ty si môj ľud' a on povie: ,Môj Boh'.“ (Oz 2,23-25) Amen.

Modlitba: Ďakujeme Ti, Pane náš nebeský, že život pod slnkom je stále rovnaký, veď aj my žijeme v dobe, ktorá nepozná čas milosti. Odpusť nám Hospodine náš, že celý život sa hľadáme. Prosíme Ťa, aby si bol a zostal i naďalej darcom našej neoblomnej viery. Dnes sme prišli pred Teba s kajúcim srdcom a voláme na Teba, aby si Tvojim Svätým Slovom nás posilňuj, do skonania sveta zostaň pri nás a v nás a daj nám možnosť i dnes úprimne Ti vyznať naše hriechy, prešľapy a nevzdory vykonané proti Tebe i našim blíznym. Daj nám dosť času na to, aby sme k Tebe i k sebe boli úprimní a úprimne. Posväť nás tou láskou, ktorou si obdaril tento svet v Ježišovi Kristovi. Daruj nám zdravie, každodenný chlieb, veď len Ty poznáš naše telesné a duchovné potreby. Naše hriešne predsavzatia, naše skryté hriechy len Ty vidíš, prosíme, ochraňuj nás pred tmou, aby sme ako deti svetla Ti slúžili a velebili Ťa za to, kto si a čo si vykonal v našom biednom stave. Pomôž nám, aby sme si uvedomili, že preto kráčame v tejto časnosti, aby sme vzrástli, aby sme sa menili a zmenili. Obdaruj nás väčšou zodpovednosťou za tento svet a za všetko, čo je živé i neživé v ňom. Daj, aby sme boli odvážnejší v každodennosti, menej spupní a spurné vo vzťahoch, a pokorní a oddané pred Tebou, Ktorý si Boh a kraluješ a panuješ na tejto zemi Svojou večnou premúdrostou a vernosťou voči nám. V mene Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: **Kniha Žalmov č. 26. kapitola:** „*Dávidov. Súď ma, Hospodin, lebo som žil bezúhonne a dúfal som neochvejne v Hospodina. Skúmaj ma, Hospodin, a skúšaj, ohňom mi prepál ľadviny a srdce! Tvoje milosrdenstvo mám stále pred očami, žijem podľa tvojej pravdy. Nevysedával som s ničomníkmi, neschádzal som sa s pokrytcami. Nenávidel som spoločnosť zlosynov, k bezbožníkom si ani*

nesadnem. Na znak nevinnosti si umývam ruky, smiem chodiť okolo tvojho oltára, Hospodin, aby som ťa mohol chváliť piesňou vďaky a rozprávať o tvojich obdivuhodných skutkoch. Hospodin! Milujem dom, v ktorom prebývaš, a miesto, kde je príbytok tvojej slávy. Nezatraf moju dušu s hriešnikmi, môj život s krvilačnými ľuďmi. Na ich rukách lipne hanebnosť, ich pravica je samý úplatok. Ja však budem žiť bezúhonne. Vykúp ma a zmiluj sa nado mnou! Moja noha stojí na rovine. V zhromaždeniach budem chváliť Hospodina."

Kajúce spoločenstvo v Ježišovi Kristovi, milí bratia a milé sestry!

Boží ľud žije pod dohľadom spravodlivého Sudcu. Ak by sme tomu neuverili, zbytočné sú naše dnešné kajúce služby Božie. Nerozumný ľud Boží, Izrael putoval štyridsať rokov po púšti, potom, čo videl Božie vyslobodzovacie skutky, odvrhol Pána, primkol sa k modlám, a len reptal, veď podľa neho, vždy a všade išlo len o jeho biedny život. Potulky svetom, to je súd Boží v živote telesného Izraela a následne voda trpká, ktorá sa stáva živou vodou v páľave Slnka. Potulky vlastným životom, ozajstným chcením po tom, čo nevlastným, nemám, len môžem dostať. Aké pekné boli rozprávky nášho detstva: „Hej, mamó, môžem dostať krajec chleba?“ Vedome i nevedome nás učili prosiť, tak ako to robil i samotný David, kráľ, vyvolený, Bohom usmernený, Hospodinom i v súženiach podržaný muž. Všetko má dopad na náš život, drahí bratia a milé sestry. Všetko na nás pôsobí, živé údy Kristove žijúce v Bratislave. David nebúcha dverami, keď je nervózny. Dávid vie, že nemôže ocigániť Boha. Volá po Jeho skúške, po Jeho preskúmaní. Nech Hospodin je Jeho potápačom, aby preskúmal dno, vnútro Jeho hlbín, ako sa cíti, o čom premýšľa, čo ho najviac motivuje a demotivuje. Chce byť a zostať len v Pánovej dokonalosti, práve preto volá iba na Neho: „Súd' ma, Hospodine!“ Kráčať pred Hospodinom a zostať bezúhonný, nech náš život je otvorená kniha. Dokonalí a dokonalé, teda sa usilujte o to, aby náš vzťah s Pánom nebies a zeme bol čo najúprimnejší. Súd Boží a náš život. Nikto pred Ním obstať nemôže. Niet človeka bez hriechu. Sme poškvrnení a poškvrnené. Avšak, kto vie tvoj a môj život, čo najdokonalejšie súdiť? Iba On, Ktorý nás stvoril, vyvolil,

vykúpil. Boh, Ktorý je Duch. Jediný Hospodin a nesmierny Pán, Ktorý je hodný veľby a cti. Dávid volá a musíme dnes i my volať podobne: **„Skúmaj ma, Hospodin, a skúšaj, ohňom mi prepál ľadviny a srdce!“** Skutočná skúška života, súd Boží. Len kajúcny srdcom a vnútrom to môže človek vyznať. Predostrieť všetko pred Pána. Skúmať. Skúšať. Ohňom prepáliť ľadviny a srdce, to je bolesť, to je volanie o ochranu a bezpečnosť. Ako keby sme volali 112. Srdce a ľadviny. To je skúška ozajstného Sudcu. To je podobná ako technická a emisná kontrola vozidla. Dávid sa objednáva na termín formou modlitby. Tento sudca odhalí nedostatky a tu nepomôže vlastné splatenie dlhu, nepomôže ani sľub, že všetko napravíme podľa platných predpisov. Tu sa človek nevie ubrániť. Srdce je vnútro človeka, jeho vlastné chcenie, jeho voľby, jeho svet citov a pocitov. Ľadviny sú miestom jeho myšlienok a výberu toho, čo je pre neho osožné a dobré. Skúmaj, skúšaj, prezri ma ako motor technici, či som Tvoj, iba Tvoj, Pane môj. David nie je pokrytcom, ale skutočným žiadateľom zmeny a premeny. Nechce obstáť pred Pánom, aby na neho prstom ukazovali, veď ani nevie, ale chce vidieť ako na tom v skutočnosti je s Hospodinom. Vnútro, srdce a ľadviny. Moja duša a môj Boh. Ja a môj Pán. Apoštol Pavol takto o tom reční vlastnému učeníkovi viery: **„Dobrý boj som dobojoval, beh som dokončil, vieru som zachoval. Už mám pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, spravodlivý sudca, no nie iba mne, ale aj všetkým, čo s láskou očakávajú jeho zjavenie.“** (II Tim 4,7-8) Davidova priamosť a Božia pravda sa stretávajú iba v úprimnej a v čistej modlitbe. Inde nie. Nevinnosť nie je naša zásluha, ale to, že Boh nás drží nad vodou, to je mierou Jeho súcitu a lásky. Vodí nás na zelené pastviny. Védie nás tam, kde je skrze Neho život. On je kráľom Slávy nášho života. (vid'. Ž 24, 7.9) Práve tento vreľý vzťah človeka každodenne nabáda k tomu, aby nekalým praktikám neholdoval. Živé údy Ježiša Krista musia aj dnes i v tento čas volať po úprimnosti, po čistom vnútri, po vreľom vzťahu s Hospodinom.

Pol napol to nepôjde. Aj tu aj tam, to nebude dobré. Aj Pánovi trochu, aj mamone dosť. Z každého rožku trošku. Nemať spoločenstvo so svetom. Nemať spoločenstvo so zlorečníkmi. Nemať spoločenstvo so zlostníkmi. Nehľadať zlomyseľných ľudí. Vyhýbať sa spoločenstvu nemravných ľudí. Okruh Davidových protivníkov je jasný, ale Božia zvrchovaná vôľa je jasnejšia. On má v sebe iné nutkanie. Jeho súd o pripravil na niečo celkom iné. Namiesto života so svetom, umývať si ruky v Jeho spoločenstve. Boží stan a Hospodinov oltár je skutočným domovom Davida. V zhromaždení precituje vlastnú vinu. Umývať si ruky tam, kde som v spoločenstve s vlastnými a s Hospodinom. Dovoľ sa Pána ako Sudcu. Volať na Neho, aby nás navštívil a konal. Symbolika umytia rúk. Koľkokrát si ľudia umyli ruky v Biblii, ale či to bolo ich skutočné státie pred Hospodinom? *„Keď však Pilát uvidel, že už nič nepomôže, ba že pobúrenie ešte silnie, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a vyhlásil: „Ja nemám vinu na tejto krvi. To je vaša vec!“ A všetok ľud odpovedal: „Jeho krv na nás a na naše deti!“ (Mt 27,24-25)* Hospodinovo milosrdenstvo je prvé. Tam, kde prebýva Pánova sláva, tam vstupujem ja, vinný. Hospodinovi dávať vďaku za Jeho vedenie a ochranu. Vyznanie toho, že Jediné Boh je spravodlivý a nikto iný. Pripomínať si každodenne Jeho zásahy do nášho života. Moja viera nie je mišmaš. Je to dar Boží. David spoločenstvo s hriešnikmi odmieta. Moja viera nie je zmes. Moja viera nie je zlúčenina. Nemiešať sa s hriešnikmi. Ale ako to je s Ježišom? Ježiš sa miešal, lebo pre neho hriešni boli stratení a On ich nachádzal v stave hriešnosti. Zachej vyznal svoje hriechy, Matúš sa postavil a opustil vlastný stolec súdu, kde rozhodoval o nemalých peniazoch, ale i ostatní boli nájdení našli práve skrze Ježiša Krista a Jeho milosrdného prístupu. Ježiš si prisadne k biednym a k hriešnym, ale popritom On sám zostáva čistý. On nás očisťuje od hriechov. Bezúhonnosť kresťana nie je Jeho zásluha, ale filtrácia života cez Ježišovu krv. Ježišova krv nás očistí od všetkých hriechov. Nikto iný. Ježiš si prisadne a stoluje s nami, hriešnikmi práve preto, aby nám dal nový život. Ježiš sa

aj v tomto duchu modlí za svojich: „*Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred zlým. Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta. Posväť ich v pravde; tvoje slovo je pravda!*“ (Jn 17,15-17) Žijeme v tomto svete, prebývame v ňom, ale my sa pridriavame Božieho Slova, ktoré nás čistí, prefiltruje, skúma a skúša. Ježišova pravda, Kristov súd je práve Jeho vyrieknuté i vykonané slovo na kríži: „Je dokonané!“ Náš každodenný kresťanský život je neľahkou skúškou viery v Pána Ježiša Krista.

Práve preto existuje jediná pravda, a teda to, že Boží ľud žije z vernosti Hospodinovej. Boh zostáva verný aj vtedy, keď my sme neverní. David sa učí modliť a vedie bdely rozhovor s Bohom o sebe. Je to modlitba človeka, ktorý bol bezdôvodne utláčaný a ukrátený. Je napadnutý každý deň. Je oklieštený v každý čas. Nemá pokoja na zemi. Nemá miesto na zemi, ale pri Bohu a v Bohu je Jeho život v bezpečí. Božia pravda je pravdou každého človeka. Jeho nohy sa zakliesnili. Jeho život je zanedbaný. Jeho veci sú mizerné, ale má Boha. Šípy nepriateľa ho zastihli. Jedine Boh ho vie vyslobodiť. Božia spravodlivosť ho vie ochrániť. Vykúp ma a zmiluj sa nado mnou. Teda, nájdi ma strateného. Ježiš Kristus, náš Pán, vedel, že chorí potrebujú lekára. Na rovine stojí noha iba toho, ktorému cestu urovnal Pán. Nemá problém chodiť a kráčať. Nemá problém hory prenášať. Nemá problém uveriť. Nemá problém, lebo Jeho nohy sú na rovine. Rovina, tak málo ho bolo v Izraeli. Rovina, tak málo je jej i v Bratislave. Bez ohľadu na to, v akých ťažkých podmienkach musíme ako kresťania žiť, našou úlohou je robiť to, čo nám Pán zveril, a zostať v službe Pánovi za každých okolností. Rovina je darom Božím a to cez kríž Ježiša Krista. Cez službu Pánovu. Cez Jeho smrť je urovnaný náš život. Cez Jeho smrť máme nový život. Kto uveril, je a žije v cirkvi Kristovej. Veriaci ľud žije v spoločenstve tých, ktorí majú urovnaný život. Tam, kde sa cítim dobre, a to medzi bratmi a sestrami. Ten, kto takto koná, vebí Pána v spoločenstve vlastných. Ježišom Kristom vyrovnaný, Bohom podržaný, na rovine Hospodinom udržiavaný kresťanský život je

zmysluplný iba vtedy, keď v spoločenstve vlastných velebí Pantokrátora, vlastného Sudcu. Nech On sa zmiluje nad nami i dnes a daruje nám lásku a spásu. Amen.

Záverečná modlitba

„Len sa maj na pozore a poriadne sa chráň, aby si nezabudol na to, čo si na vlastné oči videl a aby to nevymizlo z tvojho srdca, kým žiješ!“ (VMojž 4,9)

„Rozpamätaj sa teda na to, čo si prijal a počul, zachovávaj to a rob pokánie! Ak však nebudeš bdieť, prídem ako zlodej a ani sa nenazdáš, v ktorú hodinu k tebe prídem.“ (Zjav 3,3)

„On im však povedal: „Čo ste takí ustrašení, vy maloverní?“ Potom vstal, pohrozil víchru a moru a zavládlo veľké ticho.“ (Mt 8,26)

„Kto je ako Hospodin, náš Boh, ktorý sídli vysoko a hľadá do hlbín neba i zeme? On z prachu dvíha slabého, zo smetiska povyšuje biedneho, ...“ (Žalm 113,5-7)

„Vo viere Noach, Bohom poučený o tom, čo ešte nebolo vidieť, s bázňou postavil koráb na záchranu svojej rodiny. Vierou odsúdil svet a stal sa dedičom spravodlivosti, ktorá je z viery.“ (Žid 11,7)

„Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým v dome.“ (Mt 5,15-16)

„On, hoci mal Božiu podobu, svoju rovnosť s Bohom nepovažoval za korisť, ale zriekol sa jej, keď vzal na seba podobu služobníka a stal sa podobný ľuďom a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka, ponížil sa a stal sa poslušným až na smrť, a to smrť na kríži.“ (Fil 2,6-8)

Modlitba Pánova

Ofera: „Takto vraví Hospodin: Vari niet v Izraeli Boha...“ (IIKr 1,6c)

Požehnanie: „Boh všetkej milosti, ktorý vás v Kristovi Ježišovi povolal do svojej večnej slávy, vás po krátkom utrpení zdokonalí, utvrdí, upevní a postaví na pevný základ. Jemu moc na veky vekov. Amen.“ (IPt 5,10-11) Amen.

Záverečná pieseň: Žalm č. 26: „Súd' ma, Hospodine...“